

Bestiari

EL PAÓ

redestinat, un tou de borrisol
m'acotxava les pors de la infantesa.
Un còp adolescent, com qui no vol,
vaig començar a mostrar-me, cua estesa.

I més d'una va caure, seduïda
pel meu plomatge d'ulls iridescents.
Ja sempre més m'he anat buscant la vida
plegant i desplegant els meus talents.

Ara que ja he enfilat la cinquantena,
mig la vergonya, mig la mandra em frena.
Visc de records i del passat fulgor.

Però em greixo el ventall —bé, amb poques ganes—
per si m'atorguen el Premi d'Honor
—valga'm Déu!— de les Plomes Catalanes.

Narcís Comadira

